

FRANJO ČIČEK:

Mihec Pihec

MIHEC PIHEC SE BAH

PRI MIHČEVIIH NI BILO BOG VE KAKŠNE BOGATIIJE, VENDAR SO SE RADI POHVALILI, KAJ IMAJO VSE. JABOLKO NE PADE DALEČ OD DREVESA, PRAVI PREGOVOR, IN RES TUDI MIHEC PIHEC JE BIL BAHČ. KO JE BIL STAR TRI LETA IN MU ŠE NI BIL DOVOLJ RAZVEZAN JEZIIČEK, JE BIL NEKOČ NA OBISKU PRI STRICU V SOSEDNJI VASI. STRIC GA JE GNAL V HLEV, KJER MU JE KAZAL VOLE, KRAVE, ZAJČKE, TELIČKE, KOKLJE IN PIŠCANCE, SPLOH VES ŽIVZAV V IN OKOLI HIŠE. SE JE MIHEC HOTEL POHVALITI, KAJ IMAJO VSE DOMA, PA JE ZAČEL:

»MINGA MANGA (MI IMAMO) KLAVO, ŠIČA, KULE, GAGO, LACO, MACO, TACO. MINGA MANGA VEČ.«

STA ŠLA S STRICEM V SADONOSNIK, KJER SO SE RDEČILE ZRELE ČEŠNJE. MIHČEVI DOMA SPLOH NISO IMELI ČEŠENJ, ZADNJIČ JIH JE PRINESEL OČE ZA MIHCA OD ŽUPANA, VENDAR SE JE ZDAJ MIHEC SPET ODREZAL: »MINGA MANGA VEČ.«

GRESTA DALJE S STRICEM PO POLJU, KJER STA GLEDALA STRIČEVE NJIVE. MIHCU JE BILA STRIČEVA BOGATIJA PREMAJHNA, ZOPET MU JE POVEDAL: »MINGA MANGA VEČ.«

KRAJ CESTE JE SEDEL OBČINSKI REVČEK BLAZON IN SI OTEPAL UŠI. SKRIVAJ JE STRIC POBRAL ENO, MRCINA JE LEZLA PO CESTI KAKOR GOSPA NA IZPREHODU, POLOŽIL JE UŠ NA DLAN TER JO POKAZAL MIHCU REKOČ:

»TAKOLE ŽIVALCO PA IMAMO PRI NAS SAMO ENO.«

MIHEC SE JE OŠABNO RAZKOŠATIL IN DEJAL:

»MINGA MANGA VEČ!«

MIHEC PIHEC PRODAJA JAJCA

VEČ LET POZNEJE JE NABASALA NEKEGA DNE MIHČEVA MATI POLNO KOŠARO JAJC TER SE ODPRAVLJALA Z NJIMI NA TRG. MIHEC PIHEC JO JE LEPO PROSIL, ČE SME ZRAVEN IN DA BO

PRIDEN KAKOR ŠE NIKOLI. GA JE VZELA DOBRA MATI S SEBOJ IN PRIŠLA STA NA TRG. NA TRŽNI MIZI STA RAZVRSTILA JAJCA NA DVA KUPA. BILO JE NAMREČ NEKAJ NATRTIH JAJC, KI SO PRIŠLA NA POSEBEN KUPČEK, DOČIM SO ZAVZELA CELA JAJCA VELIK KUP. MATI JE DOLOČILA CENO: CELA JAJCA 1 DIN KOMAD, NATRTA PA 50 PAR, IN PRIČELA SE JE KUPČIJA, KAKOR NA SVETE KATARINE DAN.

»GOSPA, MILOSTIVA, GOSPODIČNA, LEPA JAJCA IMAM!« JE VPILA SKRBNNA MATI NA MIMOIDOČE. SO SE USTAVILE NEKATERE GOSPODINJE IN KUHARICE. MOTRILE SO JAJCA KAKOR KOLUMB AMERIKO IN SO PRIŠLE BRIHTNE ŽENICE DO ZAKLJUČKA, DA JE BOLJE KUPITI NATRTA JAJCA PO 50 PAR KAKOR PA CELA PO DINARJU. KMALU JE ZMANJKALO NATRTIH JAJC, DOČIM JE OSTAL KUP CELIH NEDOTAKNJEN.

TAKRAT SE JE PRIČEL MIHEC NEKAJ CMERITI, DA JE LAČEN IN DA MU JE SLABO. JE SLIŠALA DOBRA MATI TO TUROBNO PREPEVANJE, PA JE DEJALA MIHCU:

»MIHEC, LEPO PAZI NA JAJCA IN ČE KDO KUPI, VEŠ, DINAR ZA ENO. HITRO SE VRNEM, SAMO ŠTRUCO IN KLOBASO BOM KUPILA, DA NE BOŠ LAČEN IN DA TI NE BO SLABO!«

»DA, MAMA, DA,« JE VZKLIKNIL SREČNI MIHEC, KO JE SLIŠAL O ŠTRUCI IN KLOBASI, TER JE BIL NA MAH ZDRAV KAKOR RIBA. JE ODŠLA MATI. PRISTOPILA JE DEBELA KUHARICA, PO ČESNU IN ČEBULI JE DIŠALA, PA JE VPRAŠALA »TRGOVCA« MIHCA:

»ČUJ, FANTEK, KAJ NIMAŠ VEČ NATRTIH JAJEC?«

»O ŽLAHTNA GOSPA,« JE DEJAL BREZSKRBNNO MIHEC, »NIMAM JIH VEČ, RES DA NE. PA TO NI NIČ. TO LAHKO NAREDIM TAKOJ.« IN JE PRIČEL TRKATI Z JAJCI PO MIZI, DA JE BILO VESELJE TER SO BILA KMALU VSA JAJCA NATRTA. JE BILO MIHCU STRAŠNO ŽAL, DA JIH NI VEČ.

»TI SI PA RES BRIHTEN DEČKO,« JE DEJALA DEBELA KUHARICA IN POKUPILA VSA JAJCA.

KO SE JE VRNILA MATI S ŠTRUCO IN VROČO KLOBASO, JE VPIL MIHEC ŽE OD DALEČ:

»HOJ, MATI, VSA JAJCA SEM PRODAL. TU JE DENAR! VESTE, MATI, VI NE ZNATE PRODAJATI. VSA JAJCA JE TREBA PREJ NATRETI, POTEM POKUPIJO GOSPE VSE. CELIH NE MARAJO.«

GA JE MATI GLEDALA DEBELO, PA SE JE PONOVRNO ODREZAL MIHEC: »DA, DA, JAZ SEM PA POGRUNTAL, ZAKAJ. VESTE, MATI, POTEM SE GOSPEM DOMA NI TREBA TOLIKO MUČITI, DA BI STRLE JAJCA, KO SO ŽE PREJ NATRTA. SAMI PRAVITE, DA GOSPE NE MARAJO TEŽKEGA DELA. TO JE TISTO.«

ZDAJ JE RAZUMELA TUDI MATI IN JE VESELA VZKLIKNILA: »MIHEC, OJ MIHEC, TI ZLATI MOJ MIHEC! ZDAJ SELE VEM! KDO BI SI MISLIL, DA IMAM TAKO PAMETNEGA SINA?«

(DALJE PRIHODNJC)

Ivan Gnezda

Škorčev suknjč

To se je zgodilo v davnih, davnih časih. Takrat za kralja Baja, ko si lahko kupil, kakor je pravila babica, celo ovco za petdeset par. V tistih časih niso delali hiš iz betona, jekla in stekla, ob cestah niso brnele telefonske žice. Če bi bil človek ta čas srečal avtomobil, bi se bil prekrizal pred vozom brez konj, kakor pred strašilom.

V teh časih je živel v Laščah zidar Belič. Bil je star, a vesel in zadovoljen mož. V mladih letih si je postavil na kraju gozda hišico, prikupil nekaj polja ter lepo živel s svojo ženo Melo.

»Dovolj sem se nagaral, tudi malo denarcev sem si prihranil. Polje in gozd naju bosta živela, mnogo ne potrebujeva, delo prepuščam zdaj mlajšim!« je pravil Belič.

Ob lepih dneh je posedal stari zidar na dvorišču ali na vrtu ter poslušal pičje petje. V dolgih letih se ga je naučil razumevati, ker so na vrtnem drevju in plotu rade sedele sinice, penice, liščki in čizki, kosi in škorcji.

»Radi bi malo zobali, kajne?« Belič je segel v žep ter natresel predse pest semen in jedrc. Takoj so mu bili gostje pred nogami. Po gostiji so sedli spet na plot. Lišček je rad sedel Beliču na ramo, čizek na prevrtno skledo, škorec pa je počenil zidarju na koleno.

»Kaj je novega v gozdu in na polju?« je vprašal starček. Vsak kljunček je začel ščebetati, a vse je preglušil škorec. Takrat je imel še čisto črn, kovinskomodro lesketajoč se suknjč brez belih lis ter je bil nanj zelo ponosen. Razkričal se je in povedal vse, pa naj je bilo dostojno ali ne: da se je lišček sprl zaradi mušice s tresorepko, da je v grličnem gnezdu spet eno jajčece več, da ima veverica Rjavčica sedem čednih stanovanj z jedilnimi shrambami, pa vendar ni vzela pod streho ravne sorodnice.

Beliču je bil škorček blebetaček vseč. Naredil je iz kosa starega debla čedno hišico z oknom in vhodom proti vzhodu sonca ter jo ponudil škorcju. Le-ta se je nekaj časa obotavljal, toda hišica mu je ugajala.

»Dobro, bom pa stanoval pri tebi!« je dejal naposled ter brž odletel na polje in v gozd. »Selim se! Belič mi je naredil hišo, kakršne še niste videli!«

Ptiči so prišli na obisk, se čudili in hvalili, škorec pa je ponosno vrtel svojo glavo. Kmalu je začel hoditi za Beličem celo v sobo, si odkavsnil od psega, kar mu je dišalo, ter se učil človeških besed. Bilo je spomladi, pred velikonočnimi prazniki. Belič se je pripravljal, da bo pobelil svojo hišo. V vedrici je razmešal apno in modrilo. Stara Meta je prišla na dvorišče in za njo je skakljaj škorec. Malobedna Beličeva žena se je ozrla na lišo, katero je pustil na zidu možev